

[Indenrigsministeren]

kommer det mig, at den lidt følelsesladede diskussion om statsamterne og kommunalreformen nok må kunne betragtes som et overstået stadium. Jeg ender derfor med at være af den opfattelse, at der ikke er noget sagligt grundlag for at støtte det beslutningsforslag, venstre har fremsat.

Taanquist (S):

Det er kun et halvt år siden vi havde en redegørelsesdebat her i folketinget om statsamternes fremtid, og der var dengang et stort flertal for, at statsamterne fortsat skulle bestå. Derfor finder vi det lidt mærkeligt, at venstre allerede nu kommer med et forslag om, at statsamterne bør nedlægges. Det har de selvfølgelig ret til, men vi undrer os, især over indholdet i beslutningsforslaget. Man vil altså nedlægge statsamterne, og så vil man til gengæld oprette et statsligt regionalt kontor i hvert amt og give det et specielt navn. Man vil nedlægge én statsmyndighed og oprette en anden.

Der er i beslutningsforslaget ikke tale om at nedlægge nogen af statsamternes nuværende opgaver. Det, man vil, er at sprede dem ud på forskellige andre myndigheder. Man ønsker fortsat, at tilsynsrådet skal bestå af 4 amtsrådsmedlemmer, som det gør nu, men i fremtiden skal amtmanden ikke være formand for det; der skal udpeges en dommer. Når vi nu har 10 års erfaring for, at den eksisterende ordning fungerer fuldt tilfredsstillende, hvorfor skulle man så begynde at ændre den?

Man foreslår også, at sekretariatsfunktionerne for tilsynsrådet skal henlægges til amtskommunen. Der har ikke vist sig nogen iøjnefaldende fordele ved denne model dér, hvor man i øvrigt har den; der har som sagt vist sig stor tilfredshed med den nugældende ordning.

Man foreslår også, at der skal udpeges en landsdommer eller en retspræsident som stiftsøvrighed. Det må vi selvfølgelig sige nej til. Det ville i visse af de områder, der her er tale om, føre til, at man skulle udpege stiftsøvrigheden fra et område uden for det pågældende stift, og det ville være stærkt i strid med de nærdemokratiske principper, vi i øvrigt er tilhængere af.

Vi mener altså, at vi skal lade statsamterne bestå, og at amtmanden fortsat skal bestå og

beholde de opgaver, han har nu. I de tilfælde, hvor han er stiftamtmand, skal han også fortsat være stiftamtmand.

Flemming Jensen (KF):

Da vi i maj måned på foranledning af indenrigsministerens redegørelse drøftede statsamternes fremtid, sagde jeg på det konservative folkepartis vegne, at det for os var afgørende, hvilken løsning der fungerede mest rationelt, mest økonomisk, mest effektivt og samtidig havde en nær kontakt til befolkningen. Det er stadig den konservative indstilling, og jeg kan føje til, at det også stadig er den konservative indstilling, at når og hvis noget fungerer godt, så skal man ikke forandre det bare for forandringens skyld.

Dengang pegede vi også på, at en afskaffelse af statsamterne ville kunne medføre betydelige ulemper. Vi nævnte således, at der kunne blive længere afstand mellem borgere og myndighed, hvis disse institutioner forsvandt og f. eks. indenrigsministeret blev sat i stedet, ligesom appelmuligheden ville forsvinde.

Det skal medgives venstre, at man har udformet dette forslag på en sådan måde, at man vel må sige, at der i høj grad er taget hensyn til disse indvendinger. Netop på denne baggrund bemærker man undertitlen, »Ændret fordeling af opgaver«, for det er det, der er tale om.

Med hensyn til forslagens punkt 1 kan man med rette hævde, at det, der sker, er, at den store mængde familieretssager forbliver i ét kontor, der blot skifter navn til »Forvaltningskontoret for civilsager i X amt«. Opgaverne er de samme, men jeg må have lov at sige, at navnet er endnu værre end »statsamt« – og det skal der noget til.

I bemærkningerne nævner forslagsstillerne bl. a., at sager vedrørende fri proces kunne overføres til politiet. Vi tvivler på, at det er nogen god løsning, om man traf afgørelsen her. Hvad angår tilsynet med primærkommunerne, der jo nu formentlig på en eller anden måde nedtrappes, kan man også i høj grad sætte spørgsmålstegn ved forslaget om at erstatte amtmanden med en dommer. Jeg skal ikke gå i detaljer med det, vi skal tale om det siden hen, jeg vil blot udtrykke vor skepsis.

Et af de områder, hvor vi i det konservative folkeparti står mest tøvede, er forslaget